सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टका झूटा शिक्षाहरू - २

डेविड क्लाउड

झूटा शिक्षा #२ -- विश्रामदिनको पालना

सेभेन्थ–डे एडभेन्टिस्टवादको शिक्षाअनुसार अदनको बगैंचामा विश्रामदिन आदमलाई दिइएको थियो र सबै मानिसहरूले त्यसलाई पालना गरोस् भन्ने परमेश्वरको मनसाय हो ।

> "परमेश्वरले अदनमा विश्रामदिनको स्थापना गर्नुभयो; अनि उहाँ हाम्रो सृष्टिकर्ता हुनुभएकोले हामीले उहाँलाई पुज्नुपर्ने तथ्य जबसम्म रहन्छ, तबसम्म विश्रामदिन त्यस कुराको चिन्ह र सम्झनाको रूपमा रहिरहनेछ । ...विश्रामदिन पालना सत्य परमेश्वरप्रतिको निष्ठाको चिन्ह हो" (एलेन ह्वाइट, *द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी,* पृष्ठ ३८६) ।

एडभेन्टिस्टवादको तर्कअनुसार येशू र उहाँका प्रेरितहरूले विश्रामदिन पालन गरे त्यसैले सबै ख्रीष्टियनहरू त्यसै गर्न बाध्य हुन्छन् ।

> "...सबै दस आज्ञाहरू ख्रीष्टियन प्रबन्धअन्तर्गत बाध्यात्मक हुन्छन् र तीमध्ये कुनै एउटालाई पनि परिवर्तन गर्ने ख्रीष्टको विचार थिएन भन्ने कुरा यसबाट पुष्टि हुन्छ । तीमध्ये एउटाचाहिँ सातौं दिनलाई विश्रामदिनको रूपमा मान्नुपर्ने आज्ञा हो..." (*बाइबल फुटलाइट्स्,* पृष्ठ ३७) ।
>
> "येशूको नमुना स्पष्ट र अविचलित छ । उहाँको चलन विश्रामदिन पालन गर्ने चलन थियो... तैपनि संसारमा आज अनौठो परिस्थिति पाउँदछौं । हाम्रो नमुना उही ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ, हाम्रो मार्गदर्शन उही बाइबल नै छ, तर ख्रीष्टियनहरूले मान्ने विश्रामदिन चाहिँ दुइटा छन्..." (जर्ज भान्डिमान्, *प्लानेट इन रिबेलियन,* पृष्ठ २७७) ।

ख्रीष्टियनहरूले चौथो शताब्दीसम्मै विश्रामदिन पालन गरे अनि त्यसपछि कन्स्टान्टिन (Constantine) ले नियम बदलेर मण्डलीहरूलाई जबरजस्ती आइतबारको दिन आराधना गर्न लाए भनेर एडभेन्टिस्टहरू दाबी गर्छन् ।

> "कन्स्टानटिन रोमका सम्राट थिए । उनी सूर्यपूजक थिए साथै उनी चतुर राजनीतिज्ञ पनि थिए । उनी सबैलाई खुशी पार्न चाहन्थे । आफू मूर्तिपूजक छँदै उनले हप्ताको पहिलो दिनमा -- 'सूर्यको आदर गर्ने दिनमा' -- सबै सरकारी कार्यालयहरू बन्द गरियोस् भन्ने आदेश जारी गरे । रोममा स्थापित भएको मण्डलीले चाहिँ मूर्तिपूजासित सम्झौता गर्दा शारीरिक फाइदा हुने सजिलैसित देख्न सके... त्यसैले केही थोरै वर्ष बितेपछि आइतबारले स्थान पायो, लाओडेसियाको सभामा रोमको मण्डलीले परमेश्वरको स्पष्ट आज्ञालाई खारेज गऱ्यो र सातौं दिनको सट्टामा हप्ताको पहिलो दिन मान्ने आदेश जारी गऱ्यो (*प्लानेट इन रिबेलियन,* पृष्ठ २९०) ।

बाइबलले के भन्दछ?

1. विश्रामदिन, उत्पत्ति २:२–३ मा उल्लेख भए तापनि, इस्राएललाई उजाडस्थानमा नदिइएसम्म मानिसलाई सुम्पिएको थिएन (नहेम्याह ९:१३–१४) । आदम लगायत अन्य आदिम पुरुषहरू (patriarchs) [हनोक, नूह, अब्राहाम आदि] ले विश्रामदिन पालन गरे भनेर एलेन ह्वाइट (Ellen White) ले सिकाउँदा उनले बाइबलमा थप–थाप गर्ने काम गरेका हुन् ।
2. विश्रामदिन मानवजाति सबैलाई दिइएको थिएन तर इस्राएल र परमेश्वरको बीचको विशेष चिन्हको रूपमा केवल इस्राएललाई मात्र दिइएको थियो (प्रस्थान ३१:१३,१७) । विश्रामदिन सृष्टिको प्रारम्भदेखि मानवजातिले मान्दै आएको भए, त्यसलाई विशेष चिन्हको रूपमा इस्राएललाई दिन सकिँदैनथ्यो ।
3. एउटा विश्वासी विश्रामदिनको बन्धनभित्र छैन भनेर नयाँ नियमले सिकाउँछ । कलस्सी २:१६–१७ पढ्नुहोस् ।

   > "यसकारण खानेकुरा वा पिउने कुरा वा चाडको विषयमा वा औंसी वा विश्रामदिनहरूका विषयमा कसैले तिमीहरूको न्याय नगरोस्; यीचाहिँ आउनेवाला कुराहरूको छाया हुन्, तर शरीर ता ख्रीष्टको हो" (कलस्सी २:१६–१७) ।

4. विश्रामदिन मुक्तिको एउटा प्रतिरूप थियो । "यसकारण परमेश्वरका जनहरूका निम्ति विश्रामदिनको विश्राम बाँकि नै छ । किनकि जसले उहाँको विश्राममा प्रवेश गरेको छ, परमेश्वरले आफ्ना कामबाट विश्राम लिएझैं उसले पनि आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिएको छ" (हिब्रू ४:९–१०) । परमेश्वरले सृष्टि गर्ने कामलाई सिद्ध्याउनुभएपछि सातौं दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभएजस्तै आज एउटा विश्वासी जन ख्रीष्टले पूरा गर्नुभएको काममा विश्राम लिँदछ । परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्न, एकजना व्यक्तिले परमेश्वरको कामलाई स्वीकार गर्नुपर्छ र आफ्नै कामबाट विश्राम लिनुपर्छ (यूहन्ना ६:२८–२९) । मुक्तिलाई परमेश्वरको सित्तैंको वरदानको रूपमा ग्रहण गरिनुपर्छ ।
5. येशू व्यवस्थाको अधीनतामा जन्मनुभएको हुनाले व्यवस्थाका मागहरू पूरा गर्नलाई विश्रामदिन पालन गर्नुभयो । गलाती ४:४–५ पढ्नुहोस् । प्रभु येशू, पापीहरूलाई व्यवस्थाको श्रापबाट छुटकारा दिनलाई र पुत्रत्वको अनन्त स्वतन्त्रताभित्र ल्याउनलाई, आफैं एउटा दास बन्नुभयो र मोशाको व्यवस्थाको अधीनतामा जन्म लिनुभयो ।

   > "तर जब समय पूरा भयो, तब परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउनुभयो, जो स्त्रीद्वारा जन्मनुभयो, व्यवस्थाको अधीनतामा जन्मनुभयो -- हामी धर्मपुत्र हुन पाऔं भनेर यस व्यवस्थाको अधीनतामा भएकाहरूलाई दाम तिरी छुटकारा दिनालाई जन्मनुभयो" (गलाती ४:४–५) ।

6. पावल प्रेरित लगायत शुरुको मण्डलीले विश्रामदिन पालन गरेको थियो भन्ने कुरालाई प्रमाणित गर्न सकिन्न । पावल, विश्रामदिनमा सभाघरहरूमा भेला भएका यहूदीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्न गएको कुरा कुरा सत्य हो, तर यसको अर्थ उनले विश्रामदिन

पालन गरे भन्ने होइन। बाइबलअनुसार पावल विश्रामदिनमा सभाघरहरूहुँदो जानुको उद्देश्य सुसमाचार प्रचार गर्नलाई थियो। पावलको इच्छा ख्रीष्ट प्रचार गर्नु थियो। आफ्नै जाति यहूदीहरूका लागि उनको ठूलो बोझ थियो। त्यसैले उनी उनीहरूलाई ख्रीष्ट प्रचार गर्न यहूदीहरू जहाँ थिए त्यहीं जाने गर्थे। प्रेरित १३:१४–४४; १६:१३–१४; १७:२–४; १८:४ मा हेर्नुहोस्।

7. शुरूका ख्रीष्टियनहरू विश्रामदिनमा नभएर पहिलो दिनमा नै भेला हुन्थे र आराधना गर्थे भन्ने कुराको थुप्रै प्रमाणहरू बाइबलमा र अन्यमा पनि भेटिन्छ।
   - पहिलो दिनमा येशू मरेकाहरूबाट बौरनुभयो (मर्कूस १६:९)।
   - पहिलो दिनमा येशू प्रथम पटक आफ्ना चेलाहरूकहाँ देखा पर्नुभयो (मर्कूस १६:९)।
   - पहिलो दिनमा येशू आफ्ना चेलाहरूसित फरक–फरक ठाउँमा भेट गर्नुभयो (मर्कूस १६:९–११; मत्ती २८:८–१०; लूका २४:३४; मर्कूस १६:१२–१३; यूहन्ना २०:१९–२३)।
   - पहिलो दिनमा येशूले चेलाहरूलाई आशिष दिनुभयो (यूहन्ना २०:१९)।
   - पहिलो दिनमा येशूले चेलाहरूलाई पवित्र आत्माको वरदान प्रदान गर्नुभयो (यूहन्ना २०:२२)।
   - पहिलो दिनमा येशूले चेलाहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्नलाई आदेश दिनुभयो (यूहन्ना २०:२१ र मर्कूस १६:९–१५ तुलना गर्नुहोस्)।
   - पहिलो दिनमा येशू स्वर्गमा उठाइनुभयो, पिताको दाहिने हातमा बस्नुभयो, र सबैका शिर तुल्याइनुभयो (यूहन्ना २०:१७; एफेसी १:२०)।
   - पहिलो दिनमा बौरिउठ्नुभएका ख्रीष्टको सुसमाचार प्रथम पटक प्रचारिएको थियो (लूका २४:३४)।
   - पहिलो दिनमा येशूले चेलाहरूलाई पवित्रशास्त्रहरूको अर्थ खोलिदिनुभयो (लूका २४:२७,४५)।
   - पहिलो दिनमा पवित्र आत्मा ओर्लिआउनुभयो (प्रेरित २:१)। पेन्टकोस्ट डोलाइने बलिको विश्रामदिनपछिको ५० औं दिनमा हुन्थ्यो (लेवी २३:१५– १६)। त्यसैले पेन्टेकोस्ट सधैं आइतबारमा पर्थ्यो।
   - ख्रीष्टियनहरू आराधना गर्न पहिलो दिनमा भेला हुन्थे (प्रेरित २०:६–७; १ कोरिन्थी १६:२)।

   त्यसबेलादेखि बहुसङ्ख्यक ख्रीष्टियनहरू आराधना गर्न हप्ताको पहिलो दिनमा जुट्दै आएका छन्। उनीहरू आफ्नो मुक्तिदाताको बौरिउठाइलाई आदर गर्दै त्यसो गर्दै आएका छन्। ख्रीष्ट विश्रामदिनमा चिहानभित्र हुनुहुन्थ्यो र पहिलो दिनमा उहाँ मरेकाहरूबाट बौरिउठ्नेमा जेठो भइकन बौरनुभयो। विश्रामदिनले पुरानो सृष्टिको अन्तिम दिनलाई सङ्केत गर्छ (उत्पत्ति २:२)। आइतबार नयाँ सृष्टिको प्रथम दिन हो।

8. आइतबार विश्रामदिन होइन। बाइबल–विश्वासी ख्रीष्टियनहरू आइतबार जुटेर विश्रामदिन पालन गर्दैनन्। नयाँ नियमको विश्वासीले मोशाका व्यवस्थाका कर्तब्यहरूदेखि छुटकारा पाएको छ। रोमी १४:१–३ र कलस्सी २:१६–१७ ले प्रस्टै बताउँछ, विश्वासीहरूलाई पवित्र दिनहरूको सवालमा न्याय गरिनुहुँदैन। गलातीहरूले पवित्र दिनहरू मात्र थालेकाले उनीहरूले मुक्ति पाएका छैनन् कि भनेर पावल प्रेरितलाई डर लागेको थियो! गलाती ४:१०–११, २० पढ्नुहोस्।

9. आइतबारलाई स्थान दिनु नै पशुको चिन्ह हो भन्ने धारणा बाइबलमा पाइँदैन। उक्त धारण एलेन ह्वाइटबाट आएको हो। ख्रीष्टविरोधीले "ठहऱ्याइएका समय र व्यवस्थाहरू फेर्न प्रयत्न गर्नेछ" (दानिएल ७:२५) भन्ने कुरा सत्य हो, तर यो विश्रामदिन वा आइतबारको कुरा गरिएको हो भनेर बाइबलले कहीं बताएको छैन। ख्रीष्टविरोधी कुन–कुन व्यवस्थाहरू फेर्नेछ भनेर बाइबलले खुलस्त बताउँदैन।

थप नेपाली बाइबल अध्ययन सामग्री पाइने वेबसाइट: ***www.wordoftruth.com.np***
यस लेखको नेपाली रूपान्तरको सर्वाधिकार सुरक्षित प्रकाशकमा - © WordofTruth Publishing (2010)